

Naturalisatie van Ameloh, Bernardus Hendrikus en 23 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Bernardus Hendrikus Ameloh en 23 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Met afwijking van het in de wet op het Nederlanderschap omtrent de betaling bepaalde (artikel 3, tweede lid en vijfde lid, aanhef en onder 3e), worden voor kosteloze naturalisatie voorgedragen: de minderjarigen, genoemd onder 5 en 6, om de nader in het hun betreffende gedeelte van deze memorie te noemen reden; de verzoeker, genoemd onder 11, op grond van de door hem aan den lande bewezen diensten; de verzoekers, genoemd onder 21 en 22, omdat zij bij de soevereiniteitsoverdracht in 1949 buiten hun wil de Nederlandse nationaliteit hebben verloren.

Ten aanzien van de verzoekers, genoemd onder 17, 18, 19 en 20, wordt afgeweken van het in de wet bepaalde omtrent de duur van het verblijf in het Koninkrijk (artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder 2e, van de wet op het Nederlanderschap). De ondergetekende acht hiertoe voldoende termen aanwezig omdat deze uit Indonesië afkomstige verzoekers reeds in genoegzame mate in de Nederlandse samenleving zijn geïntegreerd.

De onder 8, 18 en 20 genoemde gehuwde vrouwen stellen evenals hun in het wetsontwerp genoemde echtgenoten prijs op het Nederlanderschap. Aangezien zij deze staat niet kunnen verkrijgen door het doen van een kennisgeving, worden zij voor naturalisatie voorgedragen.

Onder 1 wordt genoemd de staatloze verzoeker Bernardus Hendrikus Ameloh, die in 1939 te Hengelo werd geboren als zoon van een Duitser en een Nederlandse vrouw. Adressant heeft steeds in ons land gewoond. In 1952 werd hij tegelijk met zijn ouders ontslagen uit het Duitse staatsverband. Zijn vrouw is Nederlandse. Verzoeker voorziet als kantoorbediende in het gezinsonderhoud.

De Poolse verzoekster Irma Buzurski, genoemd onder 2, werd in 1942 te Berlijn geboren. Van haar derde levensjaar af woont zij in ons land. Als verkoopster verschaft zij zich een bestaan.

Michaël Ciura, de verzoeker van Poolse herkomst, genoemd onder 3, werd in 1919 te Chmielnik Rzeszow in Polen geboren. Tijdens de oorlog werkte hij als dwangarbeider in Duitsland; na de Duitse capitulatie verrichtte hij diensten voor het Amerikaanse bezettingsleger. Hij verblijft van 1947 af hier te lande. Adressant is werkzaam als spinner.

De Duitse verzoeker Harry Walter Griesel, voorgedragen onder 4, werd in 1925 te Wetzlar in Duitsland geboren. Adressant is sedert 1928 in ons land gevestigd. Hij is met een Nederlandse vrouw gehuwd. Als eigenaar van een precisiebedrijf voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Onder 5 en 6 worden genoemd de kinderen Jacobus en Robertus Jacobs, die onderscheidenlijk in 1951 en in 1952 te Amsterdam werden geboren uit een van origine Nederlandse moeder. Het is niet uitgesloten dat de kinderen het Nederlanderschap reeds ontlenuen aan een van de bepalingen van de

wet op het Nederlanderschap doch zekerheid hieromtrent kan niet worden verkregen. In verband hiermede komt het gewenst voor de kinderen te naturaliseren. Daarbij wordt afgeweken van het in de wet bepaalde omtrent de leeftijd en de betaling (artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder 1° en 3° van de wet op het Nederlanderschap).

De Poolse verzoeker Jakub Hersz Jungman, genoemd onder 7, werd in 1920 te Lodz (Polen) geboren. Adressant woont sedert 1947 in Nederland. Hij is gehuwd met een eveneens Poolse vrouw en werkt als fabrieksarbeider.

Hans Klein, de onder 9 genoemde Duitse verzoeker, werd in 1935 te Kamp-Lintfort in Duitsland geboren. Hij verblijft van 1957 af in ons land. Adressant is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als elektrotechnisch instrumentmaker verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

Stanislaw Lewicki, de verzoeker van Poolse afstamming, genoemd onder 10, werd in 1914 te Nowe Miasto in Polen geboren. Tijdens de oorlog was hij geïnterneerd in Duitsland. Van 1946 tot 1947 diende hij in het onder Brits bevel staande Poolse leger. Sedert laatstgenoemd jaar is hij in Nederland gevestigd. Adressant is corveeër bij de Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders.

De Duitse verzoeker Karl Hans Wolfgang Lieberwirth, genoemd onder 11, werd in 1939 te Leipzig in Duitsland geboren. Sinds zijn achtste jaar woont hij in Nederland. Hij heeft vrijwillig bij de Koninklijke Landmacht gediend. Adressant is met een Nederlandse vrouw gehuwd. Hij is kantoorbediende.

De Duitse verzoeker Theodor Karl Josef Linnemann, genoemd onder 12, werd in 1925 te Rünthe in Duitsland geboren. Van 1943 tot 1945 diende hij verplicht in het Duitse leger. Sedert 1960 woont adressant definitief in ons land. Zijn vrouw is Nederlandse. Verzoeker is kunstschilder.

De Libanese verzoeker Souheil Mansour, genoemd onder 13, werd in 1934 te Machegara (Libanon) geboren. Sedert 1960 woont hij zonder onderbreking hier te lande. Zijn echtgenote heeft inmiddels het Nederlanderschap herkregeen. Als rotatiedrukker voorziet adressant in het gezinsonderhoud.

De verzoekster Catharina Johanna Wilhelmina Oberweis, genoemd onder 14, werd in 1901 te Boekittinggi in Indonesië geboren als dochter van een Luxemburgse vader en een Nederlandse moeder. In 1923 trad zij in het huwelijk met de Duitser Karl Heinrich Jeczek, waardoor zij de Duitse nationaliteit verkreeg, welke nationaliteit zij ook thans nog bezit. Haar man is in 1942 overleden. Adressante woont sedert 1956 in Nederland. Zij geniet pensioen.

Roman Pyndus, de verzoeker van onbekende nationaliteit, genoemd onder 15, werd in 1924 te Lysec (Sovjet-Unie) geboren. Sedert 1947 woont hij in Nederland. Als bankwerker verdient hij zijn brood.

De Israëliische verzoeker Abram Dawid Szwarc, voorgedragen onder 16, werd in 1928 te Tuszyn in Polen geboren. Sedert 1960 verblijft hij in ons land. Adressant is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als chauffeur-besteller verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

Tek Oen Tan, de onder 17 genoemde Indonesische verzoeker, werd in 1916 te Djakarta geboren. In 1938 kwam hij voor studiedoeleinden herwaarts. Hij studeerde farmacie aan de

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Rijksuniversiteit van Leiden en behaalde in 1947 het apothekersdiploma. In hetzelfde jaar vertrok hij naar zijn geboorteland. Sedert 1964 woont hij weer in Nederland. Adressant is gehuwd met een eveneens Indonesische vrouw. Als apotheker kan adressant op voldoende wijze in het onderhoud van zich en de zijn voorzien.

Onder 19 wordt genoemd de Indonesische verzoeker Biau Sing Tio, die in 1909 te Soerakarta werd geboren. In 1948 werd hij gelijkgesteld met Europeanen. Adressant heeft in zijn geboorteland medicijnen gestudeerd en behaalde in 1938 het artsdiploma. Van 1948 tot 1949 verbleef hij in ons land in verband met specialisatie tot huidarts. Sedert 1963 woont adressant definitief hier te lande. Hij is werkzaam als wetenschappelijk hoofdamtenaar bij de Centrale Organisatie ter bestrijding van huid- en geslachtsziekten. Onder 21 en 22 worden twee meerderjarige kinderen van adressant voorgedragen. De onder 21 genoemde zoon Liang werd in 1942 te Bandoeng geboren. Hij studeert medicijnen aan de Universiteit van Amsterdam. De onder 22 genoemde dochter Lian Hwa werd in 1941 te Bandoeng geboren. Zij is als verpleegster werkzaam op de operatieafdeling van een ziekenhuis.

De Belgische verzoeker Joseph Petrus Ferdinand Vancoeyghem, genoemd onder 23, werd in 1891 te Kortrijk (België) geboren. Van 1960 af woont hij zonder onderbreking in Nederland. Als administrateur verschaft hij zich een bestaan.

De Duitse verzoeker Paul Renatus Theodorus Zander, genoemd onder 24, werd in 1929 te Amersfoort geboren uit het huwelijk van een Duitser en een van origine Nederlandse vrouw. Adressant woonde in Nederland van geboorte tot 1939, van 1945 tot 1957 en van 1960 tot heden. Als personeelsfunctionaris voorziet hij in zijn levensonderhoud.

Met uitzondering van de Poolse verzoekers, genoemd onder 2, 7 en 8, en de Israëlische verzoeker, genoemd onder 16, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen dat zij na naturalisatie niet van dubbele nationaliteit zullen zijn. De hiervoor genoemde Israëliër heeft zich bereid verklaard na de totstandkoming van zijn naturalisatie afstand te doen van zijn huidige staatsburgerschap.

De Minister van Justitie,
STRUYCKEN.